Uradni list
Evropske unije

SL
Serija C

C/2025/5885

6.11.2025

OBVESTILO KOMISIJE

o razlagi in izvajanju nekaterih pravnih določb uredbe o evropskih zelenih obveznicah

(Besedilo velja za EGP)

(C/2025/5885)

Namen tega dokumenta s pogosto zastavljenimi vprašanji je pojasniti nekatere zahteve iz Uredbe (EU) 2023/2631 ([1]). Cilj tega obvestila je podpreti deležnike pri izvajanju prostovoljnega novega standarda za evropske zelene obveznice ter prispevati k prizadevanjem Evropske komisije, da bo okvir EU za trajnostno financiranje bolj prijazen do uporabnikov.

Pogosto zastavljena vprašanja v tem dokumentu pojasnjujejo nekatere obstoječe določbe veljavne zakonodaje. Z njimi se nikakor ne povečujejo pravice in obveznosti, ki izhajajo iz te zakonodaje, niti se ne uvajajo dodatne zahteve za zadevne subjekte in pristojne organe. Namen teh pogosto zastavljenih vprašanj je pomagati podjetjem pri razlaganju in izvajanju nekaterih pravnih določb. Za uradno razlago prava EU je pristojno samo Sodišče Evropske unije. Stališča, izražena v tem obvestilu, ne morejo prejudicirati stališč, ki bi jih Evropska komisija lahko izrazila pred sodišči EU in nacionalnimi sodišči.

([1]) Uredba (EU) 2023/2631 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. novembra 2023 o evropskih zelenih obveznicah in neobveznih razkritjih za obveznice, ki se tržijo kot okoljsko trajnostne obveznice, in za obveznice, povezane s trajnostnostjo (UL L 2023/2631, 30.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2631/oj).

Kazalo

Stran

Seznam veljavne zakonodaje 3

Oddelek 1 – Uporaba oznake „evropska zelena obveznica“ 4

Oddelek 2 – Uporaba prihodkov 5

Oddelek 3 – Uporaba prihodkov/taksonomija EU 6

Oddelek 4 – Informativni listi in druga razkritja/Prospekt/Kotacija 9

Oddelek 5 – Zunanji pregled 12

Veljavna zakonodaja

Uredba (EU) 2023/2631 o evropskih zelenih obveznicah (v nadaljnjem besedilu: uredba o EuGB))

Uredba (EU) 2017/1129 (v nadaljnjem besedilu: uredba o prospektu) ([2])

Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/980 (v nadaljnjem besedilu: delegirani akt o prospektu) ([3])

Uredba (EU) 2017/2402 (v nadaljnjem besedilu: uredba o listinjenju) ([4])

Uredba (EU) 2020/852 (v nadaljnjem besedilu: uredba o taksonomiji) ([5])

Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/2139 (v nadaljnjem besedilu: delegirani akt o tehničnih merilih za pregled) ([6])

Direktiva 2013/34/EU (v nadaljnjem besedilu: računovodska direktiva) ([7])

Direktiva 2014/65/EU (v nadaljnjem besedilu: direktiva o trgih finančnih instrumentov) ([8])

([2]) Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L 168, 30.6.2017, str. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1129/oj).

([3]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/980 z dne 14. marca 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z obliko, vsebino, pregledom in potrditvijo prospekta, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 809/2004 (UL L 166, 21.6.2019, str. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/980/oj).

([4]) Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L 347, 28.12.2017, str. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).

([5]) Uredba (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2020 o vzpostavitvi okvira za spodbujanje trajnostnih naložb ter spremembi Uredbe (EU) 2019/2088 (UL L 198, 22.6.2020, str. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj).

([6]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/2139 z dne 4. junija 2021 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2020/852 Evropskega parlamenta in Sveta z določitvijo tehničnih meril za pregled za določitev pogojev, pod katerimi se šteje, da gospodarska dejavnost bistveno prispeva k blažitvi podnebnih sprememb ali prilagajanju podnebnim spremembam, ter za ugotavljanje, ali ta gospodarska dejavnost ne škoduje bistveno kateremu od drugih okoljskih ciljev (UL L 442, 9.12.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/2139/oj).

([7]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj).

([8]) Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (prenovitev) (UL L 173, 12.6.2014, str. 349, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj).

ODDELEK 1

Uporaba oznake „evropska zelena obveznica“

1. **Ali se lahko obstoječa „zelena obveznica“, ki je v celoti usklajena s taksonomijo EU, pretvori v evropsko zeleno obveznico (EuGB), na primer tako, da se ji retroaktivno dodeli oznaka EuGB? Kaj pa refinanciranje?**

Da, načeloma je mogoče obstoječo „zeleno obveznico“, ki je v celoti usklajena s taksonomijo EU, pretvoriti v EuGB, če so izpolnjene stroge zahteve.

Člen 3 uredbe o EuGB določa, da se oznaka „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ uporablja samo za obveznice, ki izpolnjujejo zahteve iz naslova II navedene uredbe. Te zahteve vključujejo določbe o zahtevah v zvezi z obveznicami, vključno z uporabo prihodkov, preglednostjo in zunanjimi pregledi.

Člen 10(1) uredbe o EuGB določa, da morajo izdajatelji evropskih zelenih obveznic izpolniti informativni list o EuGB, kot je določeno v Prilogi I k navedeni uredbi, in zanj pred izdajo EuGB pridobiti pozitivno mnenje zunanjega pregledovalca. Poleg tega člen 14(1) od izdajatelja zahteva, da objavi prospekt v skladu z uredbo o prospektu (v primerih, ko se zahteva prospekt), in določa nekatere pogoje, vključno s tem, da so obveznice v celotnem prospektu označene kot „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“.

Da bi se obstoječa „zelena obveznica“, ki je v celoti usklajena s taksonomijo EU, lahko pretvorila v EuGB, je treba pred takšno pretvorbo izpolniti zahteve iz uredbe o EuGB, vključno z zgoraj navedenimi. Pred ponovnim označevanjem mora izdajatelj med drugim: (i) izpolniti informativni list in pridobiti pozitivno mnenje o njem na podlagi zunanjega pregleda, (ii) posodobiti obstoječi prospekt, izdan v skladu z uredbo o prospektu, in (iii) zagotoviti, da so vlagatelji o pretvorbi obveščeni pravočasno, jasno in natančno. Izdajatelj mora tudi zagotoviti, da so vlagatelji seznanjeni z vsemi informacijami o statusu obveznice ter z njo povezano novo in posodobljeno dokumentacijo in da imajo dostop do teh informacij. To je bistvenega pomena za preprečevanje zmede in zavajanja vlagateljev.

Kot je navedla Evropska komisija v odgovoru na vprašanja in odgovore, ki jih je predložil Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) ([9]), lahko izdajatelji pred izdajo take obveznice sporočijo in oglašujejo načrtovano uporabo oznake „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ v skladu z ustreznimi določbami uredbe o prospektu. Iz tega sledi, da bi bilo to mogoče storiti tudi pred pretvorbo, če izdajatelji ne zavajajo vlagateljev glede morebitnega izida zunanjega pregleda in pregleda posodobitve prospekta, ki ga opravijo pristojni organi.

Kar zadeva refinanciranje, lahko izdajatelj izda evropsko zeleno obveznico, s katero nadomesti obstoječo drugo vrsto „zelene obveznice“, če to stori v skladu s členom 3 uredbe o EuGB.

2. **Kakšne so posledice, če izdajatelj ob izdaji EuGB ravna v skladu z uredbo o EuGB, a se pozneje v času trajanja obveznice ugotovi, da navedeno uredbo krši? Kaj bi se na primer zgodilo, če bi se pri pregledu po izdaji ugotovilo, da dodelitev prihodkov ni v skladu s členi 4 do 8 uredbe o EuGB?**

V skladu s členom 3 uredbe o EuGB izdajatelj izgubi pravico do uporabe oznake „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“, lahko pa se mu naloži tudi kazen, če se ugotovi, da je kršil določbo iz naslova II. Pooblastila pristojnih organov v zvezi s tem so določena v členih 45 in 49 uredbe o EuGB.

V členu 3 uredbe o EuGB je navedeno, da se oznaka „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ uporablja samo za obveznice, ki izpolnjujejo zahteve iz naslova II navedene uredbe. To velja ves čas trajanja obveznice. Če izdajatelj torej ne izpolnjuje zahtev iz navedene uredbe, se zadevna obveznica ne more več označiti kot „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“. To bi se na primer zgodilo, če bi se pri pregledu po izdaji ugotovilo, da dodelitev prihodkov ne izpolnjuje zahtev iz členov 4 do 8.

([9]) Vprašanja in odgovori ESMA o interakciji med uredbo EU o zelenih obveznicah in uredbo o prospektu z dne 6. junija 2025 (ESMA_QA_2254).

Uredba o EuGB poleg tega pooblašča pristojni organ matične države članice, določen v skladu s členom 31 uredbe o prospektu, da izdajateljem evropskih zelenih obveznic naloži upravne sankcije in druge upravne ukrepe, med drugim tudi za kršitve njihovih obveznosti iz naslova II, poglavje 2, ter členov 18 in 19 uredbe o EuGB (razen v primerih, ko je izdajatelj zajet v členu 1(2), točki (b) in (d), uredbe o prospektu). V primeru obveznic za listinjenje pristojni organi, imenovani v skladu s členom 29(5) uredbe o listinjenju, nadzorujejo, ali originatorji izpolnjujejo svoje obveznosti iz naslova II, poglavje 2, ter členov 18 in 19 uredbe o EuGB.

ODDELEK 2

Uporaba prihodkov

3. **Ali se prihodki iz EuGB v skladu s „postopnim pristopom“ lahko dodelijo za izplačila posojil (finančnim sredstvom), opravljena pred izdajo EuGB?**

„Postopni pristop“ v skladu s členom 4(1), točka (d), uredbe o EuGB izdajateljem evropske zelene obveznice omogoča, da prihodke dodelijo finančnim sredstvom, ki so nastala največ pet let po izdaji evropske zelene obveznice, pod pogojem, da se dodelijo v skladu z zahtevami taksonomije. Navedena določba izdajateljem ne preprečuje, da prihodke dodelijo finančnim sredstvom, ki so nastala pred izdajo evropske zelene obveznice, če ta sredstva izpolnjujejo zahteve taksonomije.

4. **Ali se lahko EuGB uporabi za podporo obstoječih finančnih sredstev izdajatelja v skladu s „portfeljskim pristopom“?**

„Portfeljski pristop“ v skladu s členom 4(2) uredbe o EuGB omogoča izdajateljem evropskih zelenih obveznic, da prihodke iz ene ali več neporavnanih evropskih zelenih obveznic dodelijo portfelju osnovnih sredstev ali finančnih sredstev v skladu z zahtevami taksonomije. Navedena določba tem izdajateljem ne preprečuje, da prihodke dodelijo finančnim sredstvom, ki so nastala pred izdajo evropske zelene obveznice, če ta sredstva izpolnjujejo zahteve taksonomije.

5. **Ali je v okviru člena 4 uredbe o EuGB istemu izdajatelju dovoljeno, da za nekatere izdaje EuGB uporabi „postopni pristop“, za druge izdaje EuGB pa „portfeljski pristop“? Ali lahko izdajatelj navedena pristopa združi v eni izdaji?**

Uredba o EuGB izdajatelju EuGB ne preprečuje, da bi za nekatere izdaje EuGB izbral „postopni pristop“, za druge izdaje pa „portfeljski pristop“. Vendar navedenih pristopov ni mogoče združiti v eni izdaji. Člen 4(1) uredbe o EuGB določa, kako mora izdajatelj evropske zelene obveznice dodeliti prihodke iz take obveznice v skladu s „postopnim pristopom“. V skladu s členom 4(2) ter uvodnima izjavama 12 in 16 se lahko „portfeljski pristop“ uporabi za eno ali več (vendar ne nujno vse) evropskih zelenih obveznic, ki jih izda isti izdajatelj. To pomeni, da se lahko izdajatelji tudi odločijo dodeliti prihodke iz ene ali več neporavnanih evropskih zelenih obveznic portfelju osnovnih sredstev ali finančnih sredstev v skladu s „portfeljskim pristopom“.

Glede na temeljne razlike med pristopoma je „portfeljski pristop“ treba razumeti kot alternativo „postopnemu pristopu“: v skladu s „postopnim pristopom“ se prihodki dodeljujejo postopoma, dokler ni celoten znesek, zbran z obveznico, dodeljen upravičenim sredstvom in/ali odhodkom. V vsakem letnem poročilu o dodelitvi morajo biti opisani vsi prihodki, ki so bili do tedaj dodeljeni za vsako EuGB, kar pomeni, da če izdajatelj izda več EuGB v skladu s „postopnim pristopom“, bo vsaka od njih dodeljena zadevnim sredstvom in odhodkom. Nasprotno pa „portfeljski pristop“ temelji na uravnoteženju skupnega stanja upravičenih sredstev z vrednostjo neporavnanih evropskih zelenih obveznic, namesto da bi se določeni prihodki iz obveznic dodelili določenim sredstvom. Predloge informativnega lista o EuGB in letnih poročil o dodelitvi iz prilog I in II k uredbi o EuGB zato od izdajateljev zahtevajo, da navedejo, kateri pristop so izbrali za določeno izdajo.

6. **Ali mora v skladu s „portfeljskim pristopom“ skupna vrednost osnovnih sredstev ali finančnih sredstev v portfelju ves čas trajanja obveznice presegati skupno vrednost EuGB ali lahko izdajatelji EuGB za dopolnitev svojih sredstev in izpolnitev zahtev glede dodelitve uporabijo obdobje do prvega poročila o dodelitvi ali obdobja med poročili o dodelitvi?**

V skladu s členom 4(2) uredbe o EuGB morajo izdajatelji, kadar dodelijo prihodke iz EuGB v skladu s „portfeljskim pristopom“, v poročilu o dodelitvi, pripravljenem za vsako 12-mesečno obdobje v skladu s členom 11, dokazati, da skupna vrednost sredstev presega skupno vrednost EuGB. To izdajateljem zagotavlja prožnost, saj morajo vlagateljem zagotoviti posodobitve le enkrat letno. Zato se zdi mogoče, da vrednost portfelja sredstev začasno pade pod vrednost neporavnanih EuGB v obdobju poročanja. Hkrati lahko precejšnja nihanja nakazujejo težave, na primer pri izbiri in upravljanju upravičenih sredstev ali zaradi pomanjkanja zavezanosti izdajatelja.

Poročila o dodelitvi se objavijo za vsako 12-mesečno obdobje do datuma dodelitve vseh prihodkov iz evropske zelene obveznice. V primeru obveznic, za katere se uporablja „portfeljski pristop“, se šteje, da se celotni portfelj obveznic vsako leto „prerazporedi“, kar odraža dinamično naravo, ki jo lahko ima tak portfelj. Kadar koli se lahko dodajo nova sredstva, starejša pa se lahko odplačajo (v primeru posojil) ali odstranijo iz portfelja (ker se na primer ne štejejo več za usklajena s taksonomijo). Zato je treba za vsako poročilo o dodelitvi, objavljeno v skladu s „portfeljskim pristopom“, opraviti zunanji pregled, razen v primerih, ko se dodelitev v portfelju sredstev ne spremeni. V skladu s členom 11(6) mora biti zunanji pregledovalec zlasti pozoren na tista sredstva, ki niso bila vključena v nobeno predhodno objavljeno poročilo o dodelitvi.

7. **Ali je potreben pregled po izdaji, če se portfelj ni spremenil, vendar se je vrednost portfelja sredstev zmanjšala zaradi odplačil?**

Ne, če v portfelju ni prišlo do sprememb, vendar se je vrednost portfelja sredstev zmanjšala zaradi odplačil, zunanji pregled poročila o dodelitvi ne bi bil potreben. V členu 11(6) uredbe o EuGB je navedeno, da se zunanji pregled poročil o dodelitvi EuGB, izdanih v skladu s „portfeljskim pristopom“, ne zahteva, kadar v obdobju, ki ga zajema poročilo o dodelitvi, ni prišlo do spremembe v dodelitvi portfelja sredstev in nobeno sredstvo v portfelju ni bilo spremenjeno ali samo po sebi predmet spremembe z vidika dodelitve v primerjavi z obdobjem, ki ga zajema prejšnje poročilo o dodelitvi.

V skladu s členom 11(6), drugi pododstavek, uredbe o EuGB mora izdajatelj v takem primeru v poročilo o dodelitvi vključiti izjavo, v kateri navede, da pregleda po izdaji ni, ker ni bilo sprememb portfelja. Odplačila ne smejo povzročiti, da bi bila v poročilu o dodelitvi prikazana združena vrednost sredstev, ki je nižja od združene vrednosti neporavnanih EuGB, kot zahteva člen 4(2), drugi pododstavek.

ODDELEK 3

Uporaba prihodkov/taksonomija EU

8. **V okviru „postopnega pristopa“ ni obdobja zajema podatkov za naložbe v osnovna sredstva. Ali to pomeni, da so upravičene le nove naložbe v osnovna sredstva, nastale po izdaji EuGB?**

Člen 4(1), točka (b), uredbe o EuGB ne določa obdobja zajema podatkov za naložbe v osnovna sredstva. To pomeni, da so upravičene le nove naložbe v osnovna sredstva, nastale po izdaji EuGB. Izdajatelj lahko v vsakem letu po izdaji EuGB in do njene dospelosti prihodke, zbrane s to EuGB, nameni za financiranje naložb v osnovna sredstva.

9. **Kaj lahko zajema 15-odstotna prožnost?**

V skladu s členom 5 uredbe o EuGB lahko izdajatelji evropskih zelenih obveznic do 15 % prihodkov dodelijo gospodarskim dejavnostim, za katere na dan izdaje evropske zelene obveznice ne obstajajo veljavna tehnična merila za pregled iz taksonomije, ali dejavnostim v okviru mednarodne podpore, vključno s podnebnim financiranjem in uradno razvojno pomočjo. Te gospodarske dejavnosti morajo izpolnjevati zahteve iz uredbe o taksonomiji. Zlasti morajo znatno prispevati k enemu od šestih okoljskih ciljev, kot so določeni v členih 10 do 16 uredbe o taksonomiji, ne smejo bistveno škodovati nobenemu od preostalih ciljev, kot so določeni v členu 17 uredbe o taksonomiji, in se morajo izvajati v skladu z minimalnimi zaščitnimi ukrepi v skladu s členom 18 uredbe o taksonomiji.

V skladu s členom 5(3) uredbe o EuGB morajo gospodarske dejavnosti, za katere ni tehničnih meril za pregled, kjer je ustrezno, izpolnjevati tudi splošna merila načela „da se ne škoduje bistveno“ iz dodatkov A, B, C in D k Prilogi I k delegiranemu aktu o tehničnih merilih za pregled.

Gospodarske dejavnosti, za katere do izdaje EuGB ne obstajajo veljavna tehnična merila za pregled, je treba razumeti kot dejavnosti, ki niso zajete v ustreznih obstoječih delegiranih aktih, ki dopolnjujejo uredbo o taksonomiji, tj. dejavnosti, ki ob izdaji EuGB niso sprejemljive za taksonomijo. Mednarodno podnebno financiranje med drugim vključuje dejavnosti iz člena 5(1), točka (b), uredbe o EuGB.

10. **Za gospodarske dejavnosti, vključene v prožnost, bi bilo treba dokazati, da bistveno prispevajo k enemu ali več okoljskim ciljem in da bistveno ne škodujejo nobenemu od teh okoljskih ciljev. Kako naj zunanji pregledovalci opravijo to oceno, če ni tehničnih meril za pregled?**

Predloge za razkritja v zvezi z EuGB, določene v prilogah 1 do 3 k uredbi o EuGB, določajo, da kadar izdajatelj dodeli prihodke v skladu s členom 5 navedene uredbe, mora opisati tako neusklajenost, zadevne dejavnosti in, kadar je na voljo, ocenjeni odstotek prihodkov, predvidenih za financiranje takih dejavnosti, kot celoto in za vsako dejavnost, vključno z razčlenitvijo, ki opisuje, katera/katere točka/točke člena 5(1) uredbe o EuGB je/so bila/bile uporabljena/uporabljene. Izdajatelji morajo poleg tega pojasniti, zakaj tehničnih meril za pregled ni mogoče uporabiti in na kakšen način nameravajo zagotoviti, da so te dejavnosti skladne s členom 5(3) in (4) uredbe o EuGB ter členom 3, točke (a), (b) in (c), uredbe o taksonomiji.

Izdajatelji in zunanji pregledovalci bi zato morali oceniti zadevne dejavnosti glede na zahteve v zvezi z bistvenim prispevkom in bistvenim škodovanjem za različne okoljske cilje, določene v členih 10 do 16 oziroma v členu 17 uredbe o taksonomiji. Izdajatelji in zunanji pregledovalci se lahko za namene te ocene sklicujejo na tehnične smernice, ki jih je Evropska komisija objavila za uporabo načela „da se ne škoduje bistveno“, v okviru posebnih programov financiranja EU ([10]).

Izdajatelji in zunanji pregledovalci bi morda poleg tega želeli upoštevati neuradne tehnične smernice in javno dostopna orodja. Skupno raziskovalno središče Evropske komisije je na primer objavilo dve poročili, v katerih so opisani različni načini, na katere je mogoče bistveno prispevati k različnim ciljem taksonomije ([11]). Komisija je sledila pristopu, določenemu v delegiranih aktih o taksonomiji.

Nazadnje pa lahko izdajatelji in zunanji pregledovalci upoštevajo priporočila za oceno, ki jih izdajo ustrezne neodvisne strokovne svetovalne skupine Komisije, kot sta Skupina tehničnih strokovnjakov za financiranje trajnostne rasti in platforma za trajnostno financiranje.

11. **Kako naj se državni izdajatelji uskladijo z minimalnimi zaščitnimi ukrepi?**

Zahteve taksonomije EU se uporabljajo ne glede na vrsto izvajalca dejavnosti. Državni izdajatelji so zato dolžni uporabljati minimalne zaščitne ukrepe. Platforma za trajnostno financiranje je izdala neuradna tehnična priporočila o uporabi minimalnih zaščitnih ukrepov v svojem končnem poročilu o minimalnih zaščitnih ukrepih ([12]), vključno s posebnimi smernicami za državne izdajatelje, občine in regionalne organe.

([10]) V zvezi s tem glej tehnične smernice za uporabo načela, da se ne škoduje bistveno, v okviru uredbe o Socialnem skladu za podnebje, ki so na voljo na: C_202501596EN.000101.fmx.xml.

([11]) V zvezi s tem glej Zbirko publikacij Skupnega raziskovalnega središča – Substantial contribution to climate change mitigation – a framework to define technical screening criteria for the EU taxonomy (Bistven prispevek k blažitvi podnebnih sprememb – okvir za opredelitev tehničnih meril za pregled za taksonomijo EU) in Zbirko publikacij Skupnega raziskovalnega središča – Development of the EU Sustainable Finance Taxonomy - A framework for defining substantial contribution for environmental objectives 3-6 (Razvoj taksonomije EU za trajnostno financiranje – okvir za opredelitev bistvenega prispevka k okoljskim ciljem 3–6).

([12]) V zvezi s tem glej Final Report on Minimum Safeguards (Končno poročilo o minimalnih zaščitnih ukrepih).

12. **Odhodki državnih izdajateljev lahko vključujejo subvencije. Kako naj državni izdajatelj dokaže skladnost z načelom „da se ne škoduje bistveno“ glede subvencij, če je naložba sama v lasti tretje osebe?**

Člen 4(3) uredbe o EuGB določa, da lahko državni izdajatelj prihodke iz evropskih zelenih obveznic, ki jih je izdal, dodeli za posebne vrste javnih odhodkov, kot so subvencije, pod pogojem, da se prihodki dodelijo v skladu z zahtevami taksonomije, tj. subvencije bi morale biti jasno namenjene za namene, usklajene s taksonomijo. To bi lahko na primer zadevalo subvencije, namenjene gospodinjstvom, ki nameščajo sončne panele ali toplotne črpalke. Državni izdajatelj bi moral pri dodelitvi subvencije oceniti skladnost upravičenca do subvencije z minimalnimi zaščitnimi ukrepi. Državni izdajatelj bi moral zagotoviti, da se zadevne subvencije uporabljajo le v te namene, in to ustrezno dokazati v svojih razkritjih v zvezi z ustreznimi evropskimi zelenimi obveznicami. Zato se odstopanje iz člena 4(3) uredbe o EuGB ne uporablja za splošne subvencije.

13. **Kako naj si državni izdajatelj razlaga načrte prehoda v informativnem listu? Ali je načrt za državnega izdajatelja prostovoljen? Ali bi nacionalni podnebni načrt spadal na področje uporabe?**

Za državne izdajatelje se računovodska direktiva ne uporablja. Ker so nacionalni podnebni načrti držav članic funkcionalno enakovredni načrtom prehoda podjetij v smislu členov 19a in 29a računovodske direktive, bi se lahko šteli za prostovoljno objavljene načrte prehoda, kot je navedeno v ustrezni informacijski komponenti „povezava na načrte prehoda“ informativnega lista o EuGB.

14. **Ali bi se v okviru člena 8(2) uredbe o EuGB po „portfeljskem pristopu“ uporabila predhodna pravila, tudi če bi bila ena ali več obveznic izdanih po datumu spremembe ustreznih tehničnih meril za pregled?**

Predhodna pravila bi se po „portfeljskem pristopu“ uporabila tudi, če bi bila ena ali več obveznic izdanih po datumu spremembe ustreznih tehničnih meril za pregled, saj je datum izdaje obveznice v okviru tega pristopa nerelevanten.

Člen 4(2) uredbe o EuGB določa, da lahko izdajatelji dodelijo prihodke iz ene ali več neporavnanih evropskih zelenih obveznic v skladu s „portfeljskim pristopom“, tj. portfelju osnovnih sredstev ali finančnih sredstev. Ta sredstva morajo izpolnjevati zahteve taksonomije, vključno z veljavnimi tehničnimi merili za pregled, določenimi v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 10(3), člena 11(3), člena 12(2), člena 13(2), člena 14(2) ali člena 15(2) uredbe o taksonomiji.

Ob upoštevanju dejstva, da se veljavna tehnična merila za pregled lahko spremenijo, člen 8 Uredbe o EuGB uvaja določeno stopnjo prožnosti. Za izdajatelje, ki uporabljajo portfeljski pristop, člen 8(2) določa, da morajo v svoj portfelj vključiti samo tista sredstva, katerih osnovna gospodarska dejavnost je usklajena s katerimi koli tehničnimi merili za pregled, ki so se uporabljala kadar koli v sedmih letih pred datumom objave poročila o dodelitvi. Posledično, kot je določeno v uvodni izjavi 18 uredbe o EuGB, velja, da je lahko katero koli sredstvo, financirano z evropsko zeleno obveznico, če ni usklajeno s spremenjenimi tehničnimi merili za pregled, še naprej del skupine financiranih sredstev do sedem let.

To pomeni, da bi imel izdajatelj sedem let časa, da iz portfelja sredstev, upravičenih za EuGB, odstrani vsa sredstva, ki niso usklajena s spremenjenimi tehničnimi merili za pregled. Če izdajatelj že v celoti izkorišča svoj portfelj zelenih sredstev za izdajo EuGB, bo morda moral v sedmih letih izdati manj EuGB ali ustvariti nova zelena sredstva, usklajena s spremenjenimi merili, da bi zagotovil, da izpolnjuje zahteve iz člena 4(2), drugi pododstavek, uredbe o EuGB.

ODDELEK 4

Informativni listi in druga razkritja/Prospekt/Kotacija

15. **Uredba o EuGB določa, da morajo izdajatelji evropskih zelenih obveznic za svoj informativni list o evropskih zelenih obveznicah, poročila o dodelitvi in poročila o vplivu uporabljati predloge iz prilog I, II in III. Nasprotno pa morajo zunanji pregledi teh dokumentov vsebovati le elemente iz Priloge IV. Kako strogo je glede na te različne zahteve treba upoštevati predloge iz prilog I, II in III? Ali mora na primer objavljeni dokument slediti točnemu zaporedju in naslovom vsake ustrezne priloge ali zadostuje, da vsebuje zahtevane elemente, ne glede na zaporedje ali oblikovanje?**

Členi 10(1), točka (a), 11(1) in 12(1) uredbe o EuGB zahtevajo od izdajateljev evropskih zelenih obveznic, da za različna razkritja v zvezi s temi obveznicami pred izdajo in po njej uporabljajo predloge iz prilog I, II in III. Kot je poudarjeno v uvodni izjavi 21 uredbe o EuGB, so bile predloge vključene v pravni okvir, da bi vlagateljem zagotovili dostop do vseh informacij, ki so potrebne za oceno predvidene in dejanske uporabe prihodkov iz evropskih zelenih obveznic ter za primerjavo takih obveznic med seboj. Izdajatelje se zato spodbuja, naj upoštevajo strukturo predlog z enakimi naslovi in zaporedjem. Spremembe zaporedja so možne, vendar morajo biti v primeru, da se izdajatelj odloči za odstopanje od zaporedja, vsi posamezni naslovi in elementi še vedno vključeni v ustrezni dokument o razkritju, informacije pa morajo biti predstavljene skladno, jasno in nezavajajoče.

Kar zadeva zunanje preglede, morajo v skladu s členi 10(3), točka (b), 11(8), točka (c), in 12(3), točka (c), uredbe o EuGB zunanji pregledi informativnega lista, poročila o dodelitvi oziroma poročila o vplivu vsebovati „elemente iz Priloge IV“. Naslov Priloge IV se nanaša na „vsebino“ pregledov pred izdajo in po izdaji ter pregledov poročil o vplivu. Iz tega sledi, da lahko zunanji pregledovalci predstavijo elemente iz Priloge IV na način, ki ga izberejo sami, dokler jih vključijo v svoje preglede.

16. **V skladu s členom 10 uredbe o EuGB mora zunanji pregledovalec (za razliko od poročila o dodelitvi in vplivu) oceniti tudi, ali je informativni list izpolnjen v skladu s Prilogo I, vendar Priloga IV ne predpisuje izjave v zvezi s tem. Ali lahko zunanji pregledovalec kljub temu vključi izjavo o skladnosti informativnega lista s Prilogo I?**

Ker je skladnost informativnega lista o EuGB s Prilogo I del ocene zunanjega pregledovalca, iz tega sledi, da lahko zunanji pregledovalec v svoj pregled vključi izjavo o tem. Člen 10(3), točki (a) in (b), uredbe o EuGB določa, da mora pregled pred izdajo informativnega lista o EuGB vsebovati oceno glede tega, ali je izdajatelj izpolnil ta informativni list v skladu s členi 4 do 8 in Prilogo I ter elementi iz Priloge IV k navedeni uredbi.

17. **Ali obstaja omejitev glede dolžine načrtovanega obdobja izdaje, ki se vključi v informativni list? Kakšna je življenjska doba informativnega lista, če izdaje ni?**

Uredba o EUGB ne vsebuje zahteve, da bi moral imeti informativni list o EuGB datum poteka roka veljavnosti.

V skladu s členom 10(1), točka (a), uredbe o EuGB mora subjekt, ki namerava izdati EuGB, pred izdajo izpolniti informativni list o EuGB, kot je določen v predlogi iz Priloge I k navedeni uredbi. Ta predloga določa, naj izdajatelj navede načrtovani datum ali obdobje izdaje, kadar je na voljo. Uredba o EuGB ne določa nobenih omejitev glede trajanja obdobja izdaje ali glede trajanja veljavnosti informativnega lista. Vendar pa člen 15(1), točka (a), uredbe o EuGB zahteva od izdajatelja, da pred izdajo objavi izpolnjen informativni list, skupaj s pregledom pred izdajo v zvezi s tem informativnim listom in hiperpovezavo do spletnega mesta, na katerem je na voljo prospekt (v primerih, ko se prospekt objavi na podlagi uredbe o prospektu).

Ko je informativni list o EuGB objavljen in/ali uporabljen v oglaševalske namene, je izdajatelj odgovoren za zagotovitev, da so informacije v informativnem listu jasne, točne in posodobljene, vključno z morebitnimi informacijami o načrtovanem datumu ali obdobju izdaje, pa tudi o statusu obveznice in dokumentaciji, potrebni za izdajo.

Dokumenti, objavljeni pred izdajo obveznic, ne smejo zavajati vlagateljev glede vidikov, kot so čas izdaje, morebitni izid zunanjega pregleda informativnega lista in pregled osnutka prospekta, ki ga opravijo pristojni organi (v primerih, ko se zahteva prospekt). Izdajatelj je odgovoren za zagotovitev, da lahko vlagatelji svojo naložbeno odločitev sprejmejo na podlagi dokumentacije v zvezi z EuGB, vključno z informativnim listom o EuGB.

18. **Kako dolgo velja pregled pred izdajo? Ali bo veljal za celotno obdobje izdaje, navedeno v informativnem listu? Ali bo v primerih, ko informativni list zajema več izdaj, potreben ločen ali posodobljen pregled?**

Pregled pred izdajo mora vsebovati oceno, ali je izdajatelj izpolnil informativni list o EuGB, ter elemente iz Priloge IV k uredbi o EuGB. Ne glede na pregled pred izdajo v zvezi z informativnim listom morajo izdajatelji še naprej izpolnjevati svoje obveznosti, vključno s tistimi, ki se nanašajo na uskladitev s taksonomijo.

Člen 10(1), točka (b), uredbe o EuGB zahteva od izdajateljev, da pred izdajo zagotovijo, da je izpolnjen informativni list o EuGB pred izdajo pregledal zunanji pregledovalec in o njem podal pozitivno mnenje. V skladu s členom 15(1), točka (b), mora izdajatelj ta pregled pred izdajo objaviti pred izdajo obveznice skupaj z drugo dokumentacijo. Člen 38(1), točka (a), določa, da zunanji pregledovalci v razumnem času pred izdajo zadevne obveznice objavijo preglede pred izdajo, ki so jih izdali.

V uredbi o EuGB ni določeno obdobje veljavnosti pregleda pred izdajo. Zato je mogoče domnevati, da zajema celotno obdobje izdaje, navedeno v informativnem listu o EuGB, če je to obdobje navedeno. Če pa bi se pomembne informacije od zaključka pregleda pred izdajo do izdaje spremenile, bi se moralo to v informativnem listu o EuGB in pregledu pred izdajo odražati na vlagateljem jasen in razumljiv način. Predloga za vsebino pregledov pred izdajo iz Priloge IV k uredbi o EUGB izrecno določa, da morajo zunanji pregledovalci, kadar je to ustrezno, navesti datum, ko je bil pregled nazadnje posodobljen, in razlago, kakšen je bil razlog za posodobitev.

Podobno morata tako informativni list kot pregled pred izdajo, kadar informativni list o EuGB zajema več izdaj v skladu s členom 10(2) uredbe o EuGB, vlagateljem zagotoviti posodobljene, jasne in točne informacije za vsako izdajo. Če tega ni mogoče zanesljivo doseči z začetno dokumentacijo, je treba tako informativni list kot pregled pred izdajo posodobiti ter vlagateljem jasno in nezavajajoče sporočiti vse spremembe.

19. **Državni izdajatelji običajno uporabljajo posebne izdaje za obveznice. Kako se lahko v informativnem listu o EuGB navedejo posebne izdaje EuGB? Ali lahko izdajatelj uporabi isti informativni list za posebno izdajo obstoječe EuGB?**

Da, izdajatelj lahko uporabi isti informativni list o EuGB za posebno izdajo obstoječe EuGB, če se pri vsaki posebni izdaji upoštevajo informacije iz informativnega lista (in uredbe o EuGB). Informativni list lahko zajema eno ali več izdaj obveznic.

Posebne izdaje omogočajo državnim izdajateljem, da prodajo več obveznic iz obstoječe izdaje. Domneva se lahko, da so zajete v členu 10(2) uredbe o EuGB, kar pomeni, da lahko izdajatelj, ki izdaja posebno izdajo obstoječe obveznice, uporabi isti informativni list kot za obstoječo izdajo EuGB. Če pa bi se pomembne informacije od zaključka pregleda pred izdajo do izdaje spremenile, bi se moralo to v informativnem listu in pregledu pred izdajo odražati na vlagateljem jasen in razumljiv način. Za to je morda potrebna posodobitev ali revizija informativnega lista in pregleda pred izdajo.

20. **V kolikšni meri lahko izdajatelj združi posamezna razkritja o EuGB, na primer informativni list o EuGB, z drugimi razkritji, kot je širši okvir za zelene obveznice? Ali lahko izdajatelj v enem poročilu o dodelitvi poroča o več neporavnanih zelenih obveznicah, ki vključujejo tudi obveznice, ki niso EuGB?**

Razkritja o EuGB se lahko dopolnijo z drugimi razkritji, če lahko vlagatelji jasno prepoznajo informacije, povezane z uredbo o EuGB, in če te informacije izpolnjujejo vse zahteve uredbe o EuGB. Nobene informacije, ki jih uredba o EuGB ne zahteva, ne smejo prikriti obveznih razkritij o EuGB, ne smejo biti pripravljene na način, ki je v nasprotju z zahtevami iz uredbe o EuGB, in ne smejo biti prikazane na vidnejši način kot razkritja, ki so obvezna in specifična za EuGB.

Okviri za zelene obveznice so orodje, ki ga izdajatelji „zelenih obveznic“ pogosto uporabljajo za zagotavljanje preglednosti. Ti okviri služijo obveščanju vlagateljev o tem, kako se uporabljajo prihodki iz zelene obveznice ali programa zelenih obveznic, in običajno vključujejo informacije o poročanju ter o vlogi, ki jo imajo obveznice ali program obveznic v izdajateljevi splošni strategiji za trajnostnost. Pogosto se za take okvire opravi neodvisni pregled. Vendar ti okviri na splošno niso bili razviti v skladu z reguliranim okvirom in zato ne pomenijo reguliranih dokumentov.

Informativni list o EuGB je v nekaterih pogledih sicer podoben takim okvirom, vendar gre za ločen dokument, ki je potreben za izdajo evropske zelene obveznice, kot je določeno v členu 10(1) uredbe o EuGB. Namen okvira za EuGB je z določitvijo skupne predloge za informativne liste o EuGB iz Priloge I k uredbi o EuGB standardizirati informacije, zagotovljene za take obveznice. Cilj je zagotoviti, da imajo vlagatelji hiter dostop do zlahka primerljivih informacij. Oddelek 8 predloge omogoča izdajateljem, da v informativni list o EuGB dodajo druge ustrezne informacije. To lahko vključuje sklicevanja na druge vrste dokumentacije, kot so okvir za zelene obveznice, izdajateljeva splošna strategija za trajnostnost ali poročila o trajnostnosti. Zagotavljanje dostopa do takih dodatnih informacij je lahko za vlagatelje koristno pri sprejemanju naložbenih odločitev. Odraža tudi dejstvo, da bodo EuGB soobstajale s tržnimi standardi in drugimi zelenimi ali trajnostnimi obveznicami izdajateljev.

Vendar so izdajatelji odgovorni za zagotavljanje, da so vse informacije, ki jih posredujejo vlagateljem, jasne in vlagateljem omogočajo sprejemanje premišljenih odločitev. Informacije, ki so posebej povezane z eno od EuGB ali serijo izdaj EuGB, se zato ne bi smele združevati z drugimi razkritji, kot je okvir za zelene obveznice, na način, ki bi bil lahko zavajajoč za vlagatelje. To na primer velja za objavo in predstavitev različnih dokumentov na spletnih straneh izdajateljev, kjer mora biti vlagateljem jasno in enostavno razumljivo, na kaj se nanaša vsak dokument. Zgolj vključitev informativnih listov o EuGB, zunanjih pregledov ali drugih dokumentov, ki so posebej povezani z eno ali več izdajami evropskih zelenih obveznic, v okvir za zelene obveznice, ki se nanaša na druge vrste zelenih obveznic, brez ustrezne razlage povečuje tveganje za zmedo vlagateljev. Izdajatelji naj tega zato ne počnejo. Prav tako naj ne združujejo imena „evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ z imeni drugih vrst zelenih obveznic.

Informativni listi o EuGB ter poročila o dodelitvi in vplivu, kot jih zahteva uredba o EuGB, so poleg tega namenjeni zagotavljanju razkritij posebej za EuGB, pri čemer se uporabljajo predloge iz prilog I do III. To je razvidno iz naslovov teh predlog („Informativni list o evropski zeleni obveznici“, „Letno poročilo o dodelitvi prihodkov iz evropske zelene obveznice“, „Poročilo o vplivu evropske zelene obveznice“). To pomeni, da izdajatelji predlog iz prilog I, II in III k uredbi o EuGB ne smejo uporabljati za ustrezna razkritja pred izdajo ali po njej o obveznicah, ki niso EuGB.

21. **Ali je mogoče EuGB uvrstiti v večstranski sistem trgovanja ali so EuGB lahko uvrščene le na regulirane trge?**

Izdajatelji lahko uvrstijo EuGB v večstranski sistem trgovanja, če so izpolnjeni določeni pogoji.

Člen 14(1) uredbe o EuGB določa, da mora izdajatelj za uporabo oznake „„evropska zelena obveznica“ ali „EuGB“ objaviti prospekt v skladu z uredbo o prospektu (člen 14(2) iz te zahteve izvzema obveznice, zajete v členu 1(2), točki (b) in (d), uredbe o prospektu).

Člen 3(1) in (3) uredbe o prospektu določa, da je prospekt potreben, kadar namerava izdajatelj javnosti ponuditi vrednostne papirje ali zaprositi za uvrstitev v trgovanje na reguliranem trgu v EU. Člen 1(4) uredbe o prospektu določa izvzetja od te zahteve, zlasti kadar izdajatelj ponudi vrednostne papirje samo dobro poučenim vlagateljem ali kadar ponuja nelastniške vrednostne papirje z najnižjo nominalno vrednostjo na enoto 100 000 EUR. Ta izvzetja, zlasti najnižja nominalna vrednost 100 000 EUR, so tipična izvzetja, ki se uporabljajo na trgih dolžniškega kapitala za zagotovitev, da se obveznice ne ponujajo malim vlagateljem. Zelene obveznice se običajno prodajajo samo profesionalnim vlagateljem.

Uredba o prospektu opredeljuje regulirani trg s sklicevanjem na člen 4(1), točka 21, direktive o trgih finančnih instrumentov, „večstranski sistem trgovanja“ pa s sklicevanjem na člen 4(1), točka 22, navedene direktive.

Kar zadeva večstranske sisteme trgovanja, je v uvodni izjavi 14 uredbe o prospektu navedeno, da uvrstitev vrednostnih papirjev v trgovanje v večstranskem sistemu trgovanja ali objava nakupnih in prodajnih cen sama po sebi ne bi smela šteti za ponudbo vrednostnih papirjev javnosti in zato zanju ne velja obveznost priprave prospekta v skladu z navedeno uredbo. Člen 4 uredbe o prospektu določa, da ima izdajatelj v primeru izvzetja pravico, da prostovoljno pripravi prospekt. Člen 4 zlasti pojasnjuje, da ima izdajatelj pravico, da prostovoljno objavi prospekt, kadar je ponudba vrednostnih papirjev javnosti izvzeta iz obveznosti objave prospekta v skladu s členom 1(4).

Ker morajo izdajatelji EuGB izdati prospekt v skladu z uredbo o prospektu (v primerih, ko se zahteva prospekt), iz tega izhaja, da morajo te EuGB bodisi ponuditi javnosti bodisi zaprositi za uvrstitev teh EuGB v trgovanje na reguliranem trgu, ali pa so v položaju, ko so v skladu z uredbo o prospektu izvzeti iz obveznosti objave prospekta, vendar se kljub temu odločijo, da ga objavijo prostovoljno. To bi pomenilo, da se lahko EuGB uvrsti v večstranski sistem trgovanja, če jo izdajatelj ponuja le dobro poučenim vlagateljem ali uvede najnižjo nominalno vrednost 100 000 EUR na enoto. V takem primeru bi izdajatelj pripravil prospekt prostovoljno v skladu s členom 4 uredbe o prospektu. Poleg tega lahko izdajatelj, če izbere možnost najnižje nominalne vrednosti 100 000 EUR, uporabi tudi poenostavljeno obliko prospekta za nelastniške vrednostne papirje za velike vlagatelje v skladu s členoma 8 in 16 delegiranega akta o prospektu.

V skladu s členom 4(2) uredbe o prospektu in ob upoštevanju člena 14(1) uredbe o EuGB, bi za prospekt, ki ga izdajatelj EuGB pripravi prostovoljno, veljale vse določbe uredbe o prospektu, vključno z zahtevo, da prospekt potrdi pristojni organ matične države članice, kot je opredeljena v skladu s členom 2, točka (m), uredbe o prospektu, ter da je pod nadzorom navedenega pristojnega organa.

ODDELEK 5

Zunanji pregled

22. **V skladu s predlogo za informativni list o EuGB, kot je določena v Prilogi I k uredbi o EuGB, mora izdajatelj zagotoviti informacije, „kadar so na voljo“. Kako naj izdajatelj in/ali zunanji pregledovalec ravnata v primeru, ko takšne informacije niso na voljo, na primer če en informativni list zajema več izdaj? Kar zadeva datum izdaje, ga mora izdajatelj vključiti, „kadar je na voljo“, vendar Priloga IV zahteva, da se v poročilu o pregledu, ki se nanaša na vsak informativni list, navede konkreten „datum izdaje“. Katere informacije je treba vključiti v poročilo o pregledu, če datum izdaje ni na voljo? Nadalje, če informacije niso na voljo v času izdaje, so pa na voljo v času poročanja: ali bi bilo pravilno domnevati, da zadostuje sklicevanje na informacije, ki so na voljo v poročilu o dodelitvi?**

Predloga za informativni list o EuGB v Prilogi I k uredbi o EuGB omogoča, da se nekatere podatkovne točke izpustijo, če ob izdaji obveznice niso na voljo. To se lahko na primer zgodi, kadar en informativni list zajema več izdaj in določene informacije v zvezi s poznejšimi izdajami še niso znane.

Ker je informativni list o EuGB pomemben dokument o razkritju, namenjen temu, da se vlagateljem omogoči sprejemanje premišljenih odločitev, je ključnega pomena, da se izdajatelji po najboljših močeh potrudijo zagotoviti čim več informacij. To lahko vključuje navedbo, da bodo manjkajoče informacije razkrite v razkritjih po izdaji, torej v poročilih o dodelitvi in vplivu.

Zunanji pregledovalci so odgovorni za to, da ocenijo, ali so se izdajatelji pri izvajanju pregleda pred izdajo iz člena 10(1) in (3) uredbe o EuGB po najboljših močeh potrudili zagotoviti čim več informacij. Prav tako morajo dovolj podrobno pojasniti, kako so prišli do zaključka, da določene informacije v času pregleda in objave informativnega lista o EuGB niso bile na voljo. To lahko vključuje izjavo, da informacije o datumu izdaje ob zaključku zunanjega pregleda niso bile na voljo.

23. **Katere vrste mnenj je mogoče podati glede razkritij o EuGB? Ali obstaja pričakovana raven zagotovila?**

V skladu z običajno prakso izdajatelji zelenih in drugih vrst trajnostnih obveznic pridobijo mnenje drugih strank o svojih razkritjih, povezanih s takimi obveznicami, ali njihovo potrditev teh razkritij. Različne vrste ponudnikov ponujajo različne vrste mnenj, nekateri posebni akterji pa zagotavljajo omejeno ali razumno zagotovilo. Pomanjkanje usklajenih pravil ali standardov glede upravljanja, organizacije in dela takih subjektov lahko vlagateljem oteži primerjavo obveznic s trditvijo glede trajnostnosti.

Zaradi zagotavljanja večje gotovosti, zaupanja in primerljivosti uredba o EuGB zato določa zahteve in nadzor na ravni EU za takšna neodvisna mnenja o evropskih zelenih obveznicah. Cilj je zagotoviti, da so podjetja, ki ponujajo neodvisne preglede, ustrezno organizirana in sposobna izvajati kakovostno delo. Zunanji pregledovalci v tem okviru so podjetja, ki opravljajo posebne storitve za EuGB, tj. pregledujejo razkritja, ki jih morajo izdajatelji teh obveznic izvesti v skladu z uredbo o EuGB. Uredba o EuGB sicer določa zahteve za organizacijo in ravnanje zunanjih pregledovalcev, ne določa ali zahteva pa posebne ravni zagotovila ali pravzaprav kakršnega koli zagotovila. Vsi zunanji pregledi, opravljeni na podlagi okvira EuGB, so zato enakovredni.

Poleg tega oddelek 2 predloge o vsebini pregledov pred izdajo, pregledov po izdaji ali pregledov poročil o vplivu iz Priloge IV k uredbi o EuGB določa vključitev „[i]zjav[e], da je ta pregled neodvisno mnenje zunanjega pregledovalca in se je nanj mogoče opirati le v omejenem obsegu“.

24. **V kolikšni meri se lahko mnenje revizorja o uskladitvi s taksonomijo EU (v skladu z uredbo o taksonomiji) upošteva za pregled pred izdajo ali za pregled razkritij po izdaji? Ali mora zunanji pregledovalec še vedno predložiti popolno, ločeno oceno? Ali se lahko zunanji pregledovalec, ki izvaja preglede razkritij po izdaji, opre na začetno oceno pričakovane uskladitve, ki jo je pripravil zunanji pregledovalec informativnega lista, ali mora opraviti novo „naknadno oceno“ uskladitve odhodkov?**

Členi 10 do 12 uredbe o EuGB določajo zahteve za izdajatelje glede priprave ključnih razkritij o EuGB – informativnega lista, poročila o dodelitvi in poročila o vplivu – ter obveznost opravljenega zunanjega pregleda za prvi dve razkritji (ki mora biti v primeru informativnega lista pozitiven). Te zahteve določajo tudi ključne točke, ki jih morajo vsebovati zadevni zunanji pregledi, skupaj z vsebino zunanjih pregledov, določeno v Prilogi IV k uredbi o EuGB. Zunanji pregledovalec mora zato zagotoviti popolno oceno vsakega dokumenta o razkritju, ki ga pripravi izdajatelj.

Zunanji pregledovalec si lahko pri opravljanju pregledov ogleda in upošteva nabor informacij, ki lahko na primer vključujejo revizorjevo mnenje o uskladitvi izdajatelja s taksonomijo EU. Vendar je treba posebna razkritja, ki jih zahteva uredba o EuGB, zagotoviti v skladu z ustreznimi določbami navedene uredbe, vsako razkritje pa je treba oceniti ločeno.

To pomeni tudi, da se zunanji pregled poročila o dodelitvi ali poročila o vplivu ne more preprosto zanašati na zunanji pregled informativnega lista. Za vsako razkritje je potrebna ločena ocena (razen v primerih iz člena 11(6), drugi pododstavek, uredbe o EuGB). V skladu s členom 11(8), točka (b), navedene uredbe mora zunanji pregled poročila o dodelitvi vključevati oceno, ali je izdajatelj prihodke iz obveznic dodelil, kot je določeno v informativnem listu o EuGB iz člena 10, kar jasno kaže, da se zunanji pregledovalec ne bi mogel preprosto opreti na zunanji pregled tega informativnega lista, ki je bil pripravljen pred izdajo in torej pred dodelitvijo.